

truffet i Foraaret, den Gang Klubberne i indbyrdes Uenighed og i Erkendelse af Umuligheden af at kunne skaffe Penge, hverken til Anlægskapital eller til fortsat Drift, henvendte sig til Staten, og Ministeriet med Tilslutning fra Finansudvalget oprettede det nuværende Radioraad. Det ses jo ogsaa, hvad jeg gjorde opmærksom paa ved Lovforslagets Forelæggelse og for øvrigt er erkendt af Talerne, at Forholdet nu er dette, at der faktisk er sluttet Overenskomst angaaende Statsordningen med alle de Parter, Presse, Lyttere og Radiobranchen, som principielt har ønsket det private Initiativ frem. Naar det ærede Medlem Hr. P. Andersen meddelte, at en af de Lytterrepræsentanter, som havde forhandlet med Ministeriet, nu havde erklæret, at han var fratraadt denne Overenskomst, maa jeg sige, at det kender jeg ikke noget til, og jeg maatte selvfølgelig have faaet Meddelelse derom, hvis det var rigtigt. Jeg maa altsaa fastholde, at det ikke kan være Tilfældet, ellers maatte der selvfølgelig fra den paagældende og fra Klubberne have foreligget Meddelelse for mig om det. Men hvis det var Tilfældet, vil jeg i øvrigt sige, at det vilde vise en saadan Usikkerhed og; maa jeg sige, Uordholdenhed fra Lytterorganisationernes Side, at det vist dog maatte advare alle mod at bygge paa et Samarbejde, navnlig et økonomisk Samarbejde, med disse Organisationer.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen ønskede flyttet ind i Loven Bestemmelser angaaende Radioordningen. Jeg vil advare herimod, thi naar man taler om det tunge ved Statsdriften i Modsætning til det private Initiativs Frihed, kommer det jo i mange Tilfælde af, at Lovgivningsmagten binder Staten for stærkt, og jeg vil meget anmode det ærede Medlem om, at Radioraadet, som er den Organisation, der repræsenterende forskellige Interesser efter dette Forslag skal drive Radiospredningen, maa faa Lov at forme sig i Frihed, i hvert Fald i nogen Tid. Det ærede Medlem — og her kommer jeg ogsaa ind paa, hvad det ærede Medlem Hr. Ibsen nævnte — opstillede det Alternativ, enten at give Ministeren en foreløbig Pengebevilling og senere gaa til en Lovgivning paa dette Omraade eller ogsaa nu at skyde Sagen ud og lade den ligge til Overvejelse her i Rigsdagen til en Gang henad Foraaret maaske, indtil man kunde blive færdig med sine Overvejelser om, hvad man kunde blive enig om at sætte ind i en saadan Lovgivning. Her vil jeg absolut henstille til det ærede Medlem

Hr. Hans Jacob Sørensen, at man følger den første af de af det ærede Medlem Hr. Ibsen nævnte Veje, som jeg ogsaa forstod, det ærede Medlem Hr. Ibsen selv mente var den rigtige, nemlig at give Ministeren denne Lov, denne Bevilling, som der her er Tale om, saa skal jeg være villig til, hvis det ønskes — det kan vi tale om i Udvalget —, paa et senere Tidspunkt, naar der kommer mere Fasthed over Ordningen, at fremkomme med et Forslag om en detailleret Lovfæstelse af det Organ, som altsaa her skabes administrativt, nemlig Radioraadet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen kritiserede ogsaa Radioraadets Størrelse, mente, det var alt for stort i Medlemsantal. Ja, jeg er heller ikke begejstret over Raadets Størrelse, men naar alle Interesser skal varetages i nogenlunde ligeligt Forhold, og man fra Radioraadets Side selv har ment at have foretaget en passende Afvejning af de forskellige Interesser, saa har jeg ikke villet modsætte mig, at Raadet fik denne Størrelse. Men jeg vil gerne være villig til at drøfte dette Spørgsmaal med Udvalget, om det er muligt at komme til en Nedsættelse. Jeg gør dog opmærksom paa, naar der spørges om, hvorfor Staten skal have 10 Repræsentanter i Radioraadet, at af de 10 Repræsentanter er der kun 4, der repræsenterer Statstelegrafene, Resten er Teknikere eller Repræsentanter for forskellige Interesser; blandt andet har Venstres Oplysningsbevægelse for Landet en Repræsentant iblandt dem, Staten vælger. Meningen er, at Staten eller Ministeren, hvor der ikke findes rene Organisationer, der kan vælge, skal have Lejlighed til at supplere og paa den Maade gøre Repræsentationen indenfor Radioraadet nogenlunde ligelig. Paa samme Maade repræsenterer Repræsentanterne fra Undervisningsministeriet ikke Ministeriet, men forskellige Interesser af kulturel Art, som gennem disse Repræsentanter har faaet deres Udtryk. Interessant var det, at det ærede Medlem Hr. Blang efter at have kritiseret det store Antal Medlemmer i Radioraadet i Virkeligheden ønskede at forøge Antallet til 41, idet han foreslog, at der ogsaa kom en Repræsentant for Folkekirken ind i Raadet. Det er vist meget vanskeligt at røre ved dette Forhold, men jeg skal naturligvis gerne forhandle om det. Jeg betragter jo nærmest Radioraadet som en Slags Selskabsgeneralforsamling, hvor de forskellige Interesser er repræsenteret, i dette Tilfælde altsaa ikke i Kraft af deres Aktier,